

Mál nr. 7/2021

M og

**V vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A
Ágreiningur um miskabótakröfu vegna umferðarslyss.****Gögn.**

Málskot dags. 05.01.2021 ásamt fylgiskjölum 1-6.

Bréf V dags. 13.01.2021.

Málsatvik.

Að morgni hins 15. september 2019 varð árekstur með bifreiðum A, sem X ók, og B, sem M ók umrætt sinn, á Borgarfjarðarbraut við Grjóteyri. Varð M fyrir líkamstjóni við áreksturinn og farþegi í bifreið A lést. Í skýrslutöku hjá lögreglu sagði X að hann hafi ekið á um 75-85 kílómetra hraða á klukkustund og verið með rúðupurrkurnar í gangi, en mikil rigning og vindur hafi verið. B hafi svo komið á móti honum og hafi hann ekki séð hana fyrr en of seint, en hún hafi verið að koma niður brekku og úr beygju. Þegar hann hafi séð B hafi hann reynt að hemla en það hafi ekki dugað til að forða árekstri. Hann hafi, vegna vindhviðu, misst bifreið sína yfir á öfugan vegarhelming.

Í málskoti kemur fram að ekki sé í raun deilt um atvik sem slík. M telji hins vegar að vindhraði hafi ekki verið slíkur að bifreiðarnar hafi fokið til vegna hans, en A hafi „sikk sakkað“ á veginum í aðdraganda árekstrar. Ekki hafi verið um að ræða eina vindhviðu sem feykt hafi A til á veginum heldur hafi X augljóslega átt fullt í fangi með að aka bifreiðinni yfirleitt og ekki hagað akstri sínum í samræmi við aðstæður. Hafi því reynslu- og aðgæsluleysi X valdið slysinu, en hann hefði einfaldlega ekki átt að aka við þessar aðstæður réði hann ekki við það. Telur M því að X hafi sýnt af sér stórfellt gáleysi við aksturinn sem hafi valdið henni skaðabótaskyldu tjóni og fer hún því fram á miskabætur á grundvelli a-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993.

V hafnar þeirri kröfu á grundvelli þess að það að missa bifreið yfir á rangan vegarhelming verði ekki sjálfkrafa metið öikumanni til stórfellds gáleysis heldur verði að meta háttsemi hans, huglæga afstöðu og allar aðstæður. Beri öll gögn málsins með sér að orsök slyssins hafi verið sú að X hafi misst stjórn á bifreiðinni vegna sterkrar vindhviðu, og sé það niðurstaða lögreglu og Rannsóknarnefndar samgönguslysa. Ekki sé unnt að byggja niðurstöðu á einhliða túlkun M á aksturslagi X, enda hafi bifreiðarnar mæst með mjög stuttum fyrirvara, auk þess sem ekki sé útilokað að A hafi tekið meiri vind á sig en B og það sé ástæða þess að X tókst ekki að halda stjórn á henni. Svo gáleysi teljist stórfellt þurfi það að vera á mjög háu stigi og fela í sér verulegt frávik frá því sem eðlilegt er. Ekki sé sýnt fram á að svo hafi verið í þessu tilviki og séu skilyrði fyrir greiðslu miskabóta því ekki uppfyllt.

Álit:

Svo miskabótakrafa M, skv. a-lið 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga, komi til álita þarf hún að sýna fram á að X hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi sem leitt hafi til líkamstjóns hennar. Svo krafa M verði tekin til greina þarf háttsemi X því að fela í sér verulegt frávik frá því sem eðlilegt má telja. Af gögnum málsins er ljóst að áreksturinn má rekja til þess að A fór yfir á öfugan vegarhelming en það eitt og sér felur ekki í sér stórkostlegt gáleysi. Samkvæmt fyrirliggjandi álitserð Veðurstofu Íslands voru sterkustu vindhviður undir Hafnarfjalli á þessum tíma 26,3 metrar á sekúndu og uppsöfnuð úrkoma milli kl. 10 og 12 á Hvanneyri 0,7 millimetrar. Vegna nálægðar við fjöll hafi úrkoma líklega verið töluvert meiri við Grjóteyri og vindhviður trúlega meiri. Þó ekki virðist þannig til staðar nákvæmar veðurmælingar á slyssað má þannig byggja á því að vindhraði í hviðum hafi verið töluverður. Þá var rannsókn lögreglu á meintum brotum X á 215. og 219. gr. almennra hegningarlaga nr. 19/1940 hætt og má ráða af þeim gögnum sem liggja fyrir um þau málalok að ekki hafi legið fyrir að ökuhraði A hafi verið gáleysislega mikill. Þá liggur fyrir að X var hvorki undir áhrifum áfengis né fíkniefna við aksturinn. Verður því samkvæmt framansögðu að byggja á því að vindhviða hafi leitt til þess að X missti stjórn á A og hún fór yfir á öfugan vegarhelming. Er því ekki sýnt fram á að hann hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi við aksturinn og verður því að hafna kröfu M um miskabætur á grundvelli a-liðar 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum samkvæmt 1. mgr. 26. gr. skaðabótalaga nr. 50/1993, úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík 9. febrúar 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.